

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.877 van 26 mei 2003
in de zaak A. 108.023/XIV-5773.**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat E. VAN DE COTTE,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Martelaarslaan 202

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beide van Joegoslavische nationaliteit, op 24 juli 2001 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van 22 juni 2001 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hen als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2001 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VAN DE COTTE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegrondheid van het beroep.

1.1.1. Overwegende dat in een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 6 van het E.V.R.M., van het rechtszekerheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel, de verzoekende partijen laten gelden dat de redelijke termijn werd overschreden aangezien ze zich bijna drie jaar in de asielprocedure hebben bevonden;

1.1.2. Overwegende dat artikel 6.1. van het E.V.R.M. in deze niet toepasselijk is omdat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen geen uitspraak over burgerlijke rechten en verplichtingen, noch over de gegrondheid van een strafvervolgning doet; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen er door de wet mee belast is na te gaan of de betrokkene beantwoordt aan de definitie van vluchteling zoals bepaald in het Verdrag van Genève; dat geen enkele wettelijke bepaling of beginsel haar toelaat een vreemdeling als vluchteling te erkennen omdat zijn asielaanvraag niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld; dat het eerste middel moet worden verworpen;

1.2.1. Overwegende dat in het tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van de Universele verklaring van de rechten van de mens, artikel 2 van het E.V.R.M. en artikel 1, (A), 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, de verzoekende partijen laten gelden dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen ten onrechte stelt dat de algemene veiligheidssituatie in hun land van oorsprong niet zou vallen onder de bepalingen van het Verdrag van Genève, dat uit de door hen voorgelegde informatie duidelijk blijkt dat Kosovo geenszins veilig is, zodat hun fundamentele rechten op leven, vrijheid en veiligheid geenszins gewaarborgd zijn, dat derhalve blijkt dat ze omwille van hun origine hun vaderland dienden te verlaten en zij ook niet naar hun land kunnen terugkeren zonder vrees in de zin van artikel 1, (A), 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951;

1.2.2. Overwegende dat de Universele verklaring van de rechten van de mens slechts de waarde van een beginselverklaring heeft die als zodanig geen rechtsgevolgen doet ontstaan; dat de schending ervan dan ook niet kan worden ingeroepen als annulatiegrond; dat artikel 2 van het E.V.R.M. het recht op leven betreft; dat de schending van deze bepaling

niet dienstig wordt aangevoerd tot nietigverklaring van een beslissing waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling uitspraak wordt gedaan; dat door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen volkomen terecht wordt overwogen “dat de algemene veiligheidssituatie in een bepaald land (...) slechts als reden voor bescherming conform het Verdrag van Genève kan worden ingeroepen voor zover de gevreesde vervolgingen berusten op één van de vijf criteria van (de) vluchtelingen-definitie” zodat “de verwijzing naar de algemene situatie van onveiligheid (...) niet volstaat om conform het Verdrag van Genève bescherming te bekomen”; dat, in zoverre het middel ertoe strekt aan de hand van de voorgelegde informatie het risico op vervolging van de etnische Albanezen aan te tonen, het niet in aanmerking kan worden genomen; dat, als administratieve cassatierechter, het de Raad van State immers niet toekomt de beoordeling van de feitenrechter in verband met de toestand van een bepaalde bevolkingsgroep over te doen; dat het tweede middel moet worden verworpen;

2. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig mei tweeduizend en drie, door :

de HH. A. BEIRLAEN, kamervoorzitter,
 K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.